

VERONIÄŒÄŒEINY PRÄ•ZDNINY U BABIÄŒEKY

PondÄ›lÄ-, 15 bÄ™ezen 2021

PÄ™i zpÄ›tnÄ™m proÄ•Ä-tÄ›nÄ- svÄ½ch pÄ™Ä-bÄ›hÄ- jsem si uvÄ›domila, Ä¾e moÄ¾nÄ› nevÄ-te, komu vdÄ›Ä•Ä-m za svÄ½ temperament. MoÄ¾nÄ› vÄ›s pÄ™ÄkvapÄ-, Ä¾e jsem napÄ› Slovenka. Ano, je to tak. MÄ›j tatÄ›nek byl äžvÄ½chodniarâ€œ maminka (moje babiÄ›ka) byla rusÄ›nÄ›ho pÄ›vodu. Za mlada byla neobyÄ›jnÄ› krÄ›snÄ›. HustÄ› tmavÄ› vlasy si splÄ›ta copu, pyÄ›nila se kyprÄ½mi tvary a buclatÄ½mi tvÄ›Ä™emi.

LidÄ›, kteÄ™Ä- ji znali, Ä™Ä-kajÄ-, Ä¾e jsem po nÄ› zdÄ›dila neotÄ™elou vÄ½chodoslovanskou krÄ›su a dozajista i jejÄ› temperament. JinÄ› tvrdÄ-, Ä¾e jsem po otci. To nerada slyÄ›Ä-m, neboÄ¾ mÄ›j otec byl drobnÄ½ modrookÄ½ blonÄ›Ä›k a nosil plnovous. Sice mÄ›j bujnÄ½ knÄ›r, jak uÄ¾ to u brunetek bÄ½vÄ›j, ale pevnÄ› doufÄ›m, Ä¾e nikdy nebudu mÄ›t plnovous.

BabiÄ›ka bydlela se svÄ½mi nepovedenÄ½mi syny (mÄ½mi strÄ½ci) v MalÄ½ch BÄ›lÄ½ch Karpatech poblÄ› Ä¾ JavornÄ›kÄ›, kde zplodila celkem tÄ™i dÄ›ti (mÄ›ho otce a strÄ½ce) se svÄ½m manÄ¾elem, kterÄ½ ji zÄ›hy opustil, aby si o osm set kilometr dÄ›l udÄ›lal dalÄ›Ä- tÄ™i dÄ›ti. Tehdy jeÄ›tÄ› Ä›ipernÄ› babiÄ›ka zÄ›stala na vÄ›jechno sama a svÄ›pomocÄ› si postavila dÄ™ zajistila svÄ½m dÄ›tem pÄ™Ä-stÄ™eÄ›Ä- a pohodlÄ› domova. Bylo patrnÄ›, Ä¾e ta nebohÄ› Ä¾ena nevlÄ›dla zednickÄ½m Ä› neboÄ¾ exteriÄ›r i interiiÄ›r skromnÄ›ho pÄ™Ä-bytku pÄ™ipomÄ›nal dÄ›lo z architektonickÄ›ho ateliÄ›ru Pata a Mata.

V domÄ› nebyl zÄ›chod ani koupelna, dokonce teplÄ› voda byla zbyteÄ›nÄ½m luxusem. VaÄ™ilo se na kachlovÄ½ch kamnech v zimÄ› v lÄ›tÄ›, a v pÄ™Ä-padÄ› potÄ™eby Ä›lovÄ›k navÄ›itÄ›vil tzv. suchÄ½ zÄ›chod, jeÄ¾ se znaÄ›nÄ› vyvÄ½Ä›nÄ½m cesty, kterÄ› vedla nahoru k sousedÄ›m.

NemÄ›j tuÄ›Ä›Ä-, proÄ• se tomu zÄ›chodu Ä™Ä-kÄ› suchÄ½, kdyÄ¾ nenÄ› suchÄ½ ani nÄ›hodou, nicmÄ›nÄ› kdyÄ¾ tam kd trÄ›nil, nikomu z kolemjdoucÄ›ch nemohlo uniknout, k jakÄ›mu kroku se Ä›troby trÄ›nÄ›cÄ›ho chystajÄ›. A tak gastroenterologickÄ½ itinerÄ›Ä™ obyvatel skromnÄ›ho horskÄ›ho domku nebyl Ä¾Ä›dnÄ½m tajemstvÄ›m. Pravidelnost itinerÄ› naruÄ›jila pouze situace, kdy nÄ›kdo z rodiny dostal äžhnaÄ›kuâ€œ. OvÄ›m tehdy o tom vÄ›dÄ›li Ä›plnÄ› vÄ›jichni.

Koupelnu tento domek nemÄ›l vÄ›bec.

Pouze ve sklepnÄ›ch prostorÄ›ch byla postavenÄ›j vana, a pokud si chtÄ›l Ä›lovÄ›k dopÄ™Ä›t teplou koupel, musel ruÄ›nÄ› zatÄ› kotli, kterÄ½ mÄ›l obsah asi 60 litrÄ›. To moÄ¾nÄ› vysvÄ›tlovalo Ä›patnÄ› pochopitelnÄ½ fakt, proÄ• se obyvatelÄ› domku koupel v sobotu a vÄ›jichni v jednÄ› a tÄ› stejnÄ› vodÄ›. Ten nejÄ›istÄ›Ä- Ä›el vÄ¾dycky prvnÄ› a ten nejÄ›pinavÄ›Ä›Ä- naposledy pro mÄ›, byla jsem vÄ¾dycky prvnÄ›.

Jednoho krÄ›snÄ›ho lÄ›ta jsem opÄ›t zavÄ›tala z mÄ›sta na dvoumÄ›sÄ›nÄ› prÄ›jzdniny. Bylo mi sladkÄ½ch tÄ™inÄ›ct a mÄ› zmÄ›tanÄ› hormonÄ›lnÄ› bouÄ™Ä- bylo v rozpuku. PÄ™ijela jsem ohÄ›jknutÄ› podle poslednÄ›ch trendÄ› z äžBravÄ›Ä›kaâ€œ DJ Bobbem doplÄ›ovaly mÄ›dnÄ› roztrhanÄ› dÄ¾Ä›ny, kterÄ› jsem si poÄ™Ä-dila z roÄ›nÄ›ho kapesnÄ›ho. A jak veleda doba jsem mÄ›la hustÄ› natupÄ›rovanou a nalakovanou patku, kterÄ› nikoho nenechÄ›vala na pochybÄ›ch, Ä¾e ta holka z mÄ›sta se

vyznáji.

Zvykláji na téměř denně-režim u babičky jsem se pomalu připravovala na běžnou sobotní koupel, ovšem když v má zdechly kytičky z babiččina záhonku, došlo mi, že do soboty koupel nepočkáji. Bohužel, u obyvatelstva domku jsem se nesetkala s pochopením a mou žádost o předvedení vykoupení považovali za pubertálnícký rozmar. Lžka babičkou dojdě, aby ji zkontroloval tlak a životní funkce, se mnou souhlasil, ale babička i strážcové zůstali neoblomní, a tak jsem si musela poradit sama.

Aťkoliv jsem nikdy neviděla, jak rozdělá v kotli, tak sama jsem to ještě nikdy nedělala. Nepřijalo mi to nijak, tak že nebylo divu, že jsem ani na chvíli nezaváhala a vzala jsem svou vodu do vlastních rukou.

Po vzoru svých strážců jsem zapálila papír a připravila podpalovač. Ohně v nanosekundě blafnul a vzal s sebou i malakovanou patku. Celá oheň jsem zkoprněle zřela na kotel a moje oheň i s obohem vesele hořely. Jedině, co tu chvíli uklidnilo, bylo to, že zhruba v následujících hodinách si budu moci dopřít tolik odepřanou koupel.

Zatím, co se připravovala moje narození lžička procedura, šla jsem zkontrolovat kody, které oheň na mém zevnějšku napáchal. Bohužel, u nebylo co zachraovat, moje mádná patka shořela kompletně a moje obohem ovšem úplně dorazilo, bylo to, že moje babička, s rychlostí vlastní, vzala iniciativu do svých rukou a mezitím všechny dře na svých supermoderních dřevnách zažila.

A tak já, holka z másta, jsem za cenu teplé koupele, připravila běžně pět minut o patku, obohem a dřevnost.

Nikdo z mé rodiny na Slovensku už neví, ovšem na prázdniny u babičky vždycky ráda vzpomínám, i když nebyly veselí.

dobrodruška
VERONIKA* * * * *

Nedě mi to - musím napsat,

jak moc jsem ráda, že jsem Veroniku poznala,

a máš u publikovat její texty.

Jsou milí, veselí, opravdu vtipní a dělá mi radost,

že jimi mohu dělat radost vám.

d@niela